

Det danske Køb i England stod nu i et lignende Forhold til det danske Salg til England som det, hvori de fremmede Varekøb og Salg i England som Helhed stod til hinanden.

Under Sagens Behandling i Landstinget ankede *Lange* (K. F.) over Formen for *Rigsdagens Medvirken ved Afslutning af Handelsoverenskomster*, idet man gennem Ratifikationen paalagde Rigsdagen et Medansvar for Overenskomster, paa hvis Indhold den ingen Indflydelse havde haft, og til hvis Enkeltheder største Delen af dens Medlemmer kun havde ringe Kendskab. *Hauch* (V.) delte Ønsket om, at man søgte at begrænse det, der ikke kan meddeles Offentligheden, til det mindst mulige. I denne Anledning udtalte *Udenrigsministeren*: »Det aftales jo som Regel, hvad der maa bekendtgøres, og hvad der ikke maa bekendtgøres, og hvis vi kan opnaa videre Rammer end hidtil for Meddelelserne til Offentligheden, kan jeg naturligvis kun sætte Pris paa det.« I øvrigt hævdede Ministeren, at Rigsdagen havde Lejlighed til at gøre sin Indflydelse gældende og faa Kendskab til Handelsaftalerne baade gennem de forberedende Forhandlinger med *Erhvervsorganisationerne*, i hvilke mange af Rigsdagens Medlemmer har Sæde, og ved Drøftelserne i *det udenrigspolitiske Nævn*, ligesom der var Adgang til at faa nærmere Oplysninger i Finansudvalgene og i særlige *Udvalg*.

Paa et Spørgsmaal af *Lange* om, hvorvidt man gennem Artikel 2 *bandt sig til at opretholde Valutaattestsystemet*, svarede Ministeren, at det var ikke Tilfældet. »Man binder sig til at give en Adgang af rimeligt Omfang for engelske Varer til Danmark. Om dette gennemføres under den ene Form eller under den anden Form, derom staar der ikke noget i Aftalen.« Denne Udtalelse gentog Ministeren over for en Forespørgsel af *Stein* (K. F.). Ministeren tilføjede, at »en Kontrol med vor Omsætning med den øvrige Verden derimod ligger baade i den samlede Aftale fra 1933 med England og i Aftalen med Tyskland«.

Hvad Sagens Realitet angaar, udtalte *Lange*, at det svage Punkt i Overenskomsten syntes ham at være, at medens Danmark bandt sig til at aftage flere engelske Varer, var man ikke samtidig i Stand til at sikre sig, at *danske Afsætningsmuligheder* i England ikke blev forringet. I denne Forbindelse rettede Taleren en Kritik mod *Tysklands-Overenskomsten*, som havde paalagt Danmark ganske urimelige Købsforpligtelser, særlig med Hensyn til Kul. *Hauch* mente, at baade den engelske og den tyske Overenskomst i Betragtning af de vanskelige Omstændigheder, hvorunder de var indgaaet, var gode Overenskomster for Erhvervslivet, men de ved Tysklands-Aftalen tilvejebragte Salgsmuligheder var ikke udnyttet fuldt ud. *Udenrigsministeren* imødegik denne